

Um varnir Íslands, varnarsamningurinn, Keflavíkurflugvöllur, kaflar úr ræðum Vishinskýs

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Ræður – Varnir Íslands – Varnarsamningurinn – Keflavíkurflugvöllur
– Vishniskýs – Wierbluwski

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður

Askja 4-2, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

eða stökkpall til árása á fróðsamlega nágranna.

Af þessum ástæðum er það einn helzti þáttur sjálfstæðismáls hvers ríkis, þ.á.m. Íslands, að sjá því fyrir hæfilegum vörnum.

Íslendingar verða að tryggja sig með samningum við aðra.

Aðstaða Íslands er hinsvegar óneitanlega sérstök. Þó að Íslendingar vildu gætu þeir ekki sjálfir varið land sitt svo, að gagni kæmi til nokkrar lengdar. Eina úrræðið er þessvegna það, að bindast samtökum við önnur ríki, um, að þau sameinist Íslendingum um varnir landsins eða sjái fyrir þeim.

Þetta var gert með hervarnarsamningnum 1941 við Bandaríkin. Hann féll úr gildi, er Keflavíkursamningurinn var gerður í október 1946. Töldu menn sig samilega örugga, af því að hververndarákvæði sáttmála Sameinuðu þjóðanna voru komin í staðinn. En þau ákvæði hafa því miður hingað til reynst vera einbert pappírsgang. Forsenda fyrir starfshæfni bandalags Sameinuðu þjóðanna var samkomulag stórveldanna. Úr því að það samkomulag brást, var ekki neins skjóls að leita hjá Sameinuðu þjóðunum, ef til stóráttaka kæmi.

Aðrar þjóðir, sem voru betur staddir um varnir sínar en Íslendingar, sáu og skildu þessar staðreyndir. Þessvegna efndu þær til Atlantshafsbandalagsins.

Sérstaða Ísland.

Þegar Íslendingar skyldu kveða á um

Þátttöku sína í því bandalagi, var sú ákvörðun þeim mun auðveldari sem Íslendingar voru þá þegar í öðru hernaðarbandalagi, að vísu gagnslausu, sem sé bandalagi Sameinuðu þjóðanna, og þar sem hervarnir landsins voru mál, sem Íslendingar á einhvern veg urðu að sjá fyrir, ef þeir með réttu vildu teljast til sjálfstæðra þjóða.

Þess varð auðvitað að gæta við meðferð málsins, að í sáttmálanum væri ekkert, sem gerði hann óaðgengilegan fyrir Íslendinga. Íslendingar hvorki gátu né vildu verja sig sjálfir. Ennþá síður vildu þeir þó vinna það til, að hafa fastar herstöðvar hér á landi á friðartímum, eða erlendan hér að staðaldri í landinu. Menn óttuðust, að þó að slíkt e.t.v. kynni að leiða til aukins varnaröryggis, þá kynni það að hinn bóginn að leiða til missis þess sjálfstæðis, sem menn um fram allt vildu vernda.

Erfitt úrlausnarefni.

Því ber þessvegna ekki að neita, að lausn öryggismála Íslands og Íslendinga er erfitt. Venjulega er frumskilyrði lausnar þeirra mála það, að aðili vilji sjálfur nokkuð af mörkum leggja. Íslendingar treysta sér hinsvegar hvorki til að verja landið sjálfir né ljá landið á friðartímum til undirbúnings þess, að aðrir verðu það.

Smæð þjóðarinnar gerði þetta skiljanlegt en auðvelðaði að sjálfsögðu ekki úrlausnarefnið. En þýðing landsins, ef til ófriðar kemur, er svo mikil og aðstæður allar slíkar,

að þrátt fyrir þessa örðugleika var hægt að fá viðunandi tryggingu fyrir öryggi landsins.

Íslenzk stjónarmið.

~~Þjarni Benediktsson utanríkisráðherra~~ ^{Eg hef á þu}
~~þess~~ skýrt frá því, að það ~~hefi~~ ^{var} fyrst ~~var~~ ^{him}

5. janúar s.l., sem sendiherra Bandaríkjanna ræddi við ~~hann~~ ^{mið} efnislega um þátttöku Íslendinga í Atlantshafsbandalaginu. Um það samtal ritaði ~~Þjarni Benediktsson~~ ^{hó} þegar að samtalinu loknu minnisblað, og segir þar svo:

"Miðvikudaginn 5. janúar 1949 kom sendiherra Bandaríkjanna, Mr. Butrick, á skrifstofu mína samkvæmt beiðni sinni.

Erindi hans var að afhenda mér minnisblað með frásögn um Norður-Atlantshafsbandalagið. Er ég hafði lesið frásögnina sagði ég, að afstaða Íslendinga til máls þessa mundi vera komin undir nánari vitneskju varðandi nokkur atriði og dytti mér það fyrst í hug, án þess að vilja segja nokkuð um málið á þessu stigi, hvort ætlunin væri, að Íslendingar hervæddust sjálfir og skuldbindi sig til þess og einnig, hvort hér ætti að dvelja her á friðartímum."

~~Þjarni Benediktsson~~ ^{Eg} lét það þannig þegar frá upphafi koma ótvírátt fram, að afstaða ~~min~~ og annara til bandalagsins, mundi mótast af þessum atriðum.

Yfirlýsing Bandaríkjastjórnar.

Óþarft er að rekja gang þessa máls í einstökum atriðum. Rétt er að minna á það, að í lok viðræðna ~~ráðgjafanna~~ ^{áskan} þriggja, ~~Þjarni Benediktsson~~ ^{Þjarni Benediktsson} Emils Jónssonar og Eysteins Jónssonar, ^{og mín} við utanríkisráðherra Bandaríkjanna

og aðstoðarmenn hans í marz síðastliðnum, var þessu lýst yfir af hálfu Bandaríkjanna:

"1) Að ef til ófriðar kæmi mundu bandalagsþjóðirnar óska svipaðrar aðstöðu á Íslandi og var í síðasta stríði, og að það mundi algerlega vera á valdi Íslands sjálfs, hvenær sú aðstaða yrði látin í té.

2) Að allir aðrir samningsaðilar hefðu fullan skilning á sérstöðu Íslands.

3) Að viðurkennt væri, að Ísland hefði engan her og ætlaði ekki að stofna her.

4) Að ekki kæmi til mála, að erlendur her eða herstöðvar yrðu á Íslandi á friðartímum."

Ótvírat skilning af hálfu Íslands.
~~með vopnaðri aðstoðu.~~

Í ræðu minni við undirskrift Atlantshafssáttmáls 4. apríl 1949 tók ~~þessi~~ ^{ek} ~~þessi~~ ^{ek} hin íslensku sérþjónarmið alveg ótvírat fram, er ~~þessi~~ ^{ek} mælti á þessa leið:

"Þjóðir þær, sem nú eru að ganga í þetta nýja bræðralag, eru að möru leyti ólíkar hver annari. Sumar þeirra eru hinar meztu og völdugustu í heimi. Aðrar eru smáar og lítis- megandi. Engin er þó minni né má sín minna en þjóð mín, íslenska þjóðin.

Íslendingar eru vopnlausir og hafa verið vopnlausir síðan á dögum víkinganna forfeðra okkar. Við höfum engan her og getum ekki haft. Ísland hefur aldrei farið með hernað gegn nokkru landi, og sem vopnlaust land hvorki getum við né munum segja nokkurri þjóð stríð á hendur, svo sem við lýstum yfir er við gerðumst ein af Sameinuðu þjóðunum.

Staðreynd er, að við getum alls ekki

varið okkur gegn neinni erlendri vopnaðri árás. Við vorum þessvegna í vafa um, hvort við gætum gerzt aðilar þessa varnarbandalags. En svo getur staðið á, að Ísland hafi úrslitabýðingu um öryggi landanna við Norður-Atlantshaf.

I síðasta stríði tók Bretland að sér varnir Íslands og síðan gerðum við samning við stjórn Bandaríkjanna um hervernd Íslands á meðan á stríðinu stóð.

Aðild okkar að Norður-Atlantshafsamningnum sýnir, að bæði sjálfra okkar vegna og annara viljum við svipaða skipan og þá á vörnum landsins ef ný stjórn brýst út, sem við vonum og biðjum að ekki verði."

Að fengnum og gefnum þessum yfirlýsingum verður ekki um það deilt, að Atlantshafssáttmálinn leggur hvorugt á Íslendinga: Skyldu til að hafa sjálfir her né þola herstöðvar eða erlendan her hér á landi á friðartímum.

Tillögur mínar um framkvæmd varnarsamningsins:

1. Að stjórn varnarmála verði endurskipulögð og þau falin sérstakri stjórnardeild.

2. Að framkvæmdum varnarliðsins sé þannig hagað, að ekki þurfi að flytja inn erlent verkafólk vegna þeirra, enda sé jafnframt höfð hliðsjón af vinnuafliþörf Íslenskra atvinnuvega á hverjum tíma. Jafnframt sé lögð áhersla á að haga framkvæmdunum þannig, að þær geti komið þjóf-
inni að gagni til annars en landvarna. Brottlutningur erlends verkafólks, sem nú starfar að framkvæmdum fyrir varnarliðið, verði hafin sem fyrst.

3. Að Íslenska ríkið annist gerð og viðhald mannvirkja fyrir varnarliðið, svo sem nú á sér stað um vegagerð vegna fyrirhugaðra radarstöðva.

4. Að varnarsvæðin verði skipulögð þannig, að dvalarsvæði varnarliðsins og útlendra manna í þjónustu þess verði svo glöggt aðgreind frá dvalarsvæðum Íslenskra starfsmanna, að auðveldara verði um eftirlit á mörkum þessara svæða.

5. Að settar verði reglur um leyfisferðir varnarliðsmanna utan samningssvæðanna, enda gildi þær reglur einnig um erlenda verkamenn, sem dveljast á vegum varnarliðsins. Reglur þessar miði að því að hindra óþörf samskipti landsmanna og varnarliðsins og takmarki dvöl þess við þá staði, sem það hefur til afnota.

6. Að athugaðir verði möguleikar á, að Íslendingar annist fyrir varnarliðið starfrákslu fyrirhugaðra radarstöðva, - svo og önnur tiltekin störf í sambandi

Tillögur sfnar um frakkvand varnarsamlinguina: við varnirnar - enda verði hafinn undirbúningur að sérmenntun íslenskra manna í því skyni, eftir því sem með þarf. sérstakri stjórnsátt.

2. Að frakkvandur varnarlíðsins sé þannig hagsá, að ekki þurfi að flytja inn erlent verkafólk vegna þeirra, enda sé jafnframt höfð hlitaþjón af vinnuafloppur íslenskra atvinnuvega á hverjum tíma. Jafnframt sé lögð áhersla á að haga frakkvandunum þannig, að þar geti komið þjónuinni að gagni til annars en landvarna. Brotflutningur erlenda verkafólks, sem nú starfar að frakkvandum fyrir varnarlíðis, verði hafin sek fyrir.

3. Að íslenska ríkið annist gert og viðhald mannvirkja fyrir varnarlíðis, svo sem nú á sér stað um vegagerð vegna fyrirhugaðra radarstöva.

4. Að varnarsveðin verði skipulögð þannig, að ávalarsveði varnarlíðsins og útlendra manna í þjónustu þess verði svo glöggt aðgreind frá ávalarsveðum íslenskra starfsmanna, að auðveldara verði um eftirlit á mörkun þessara sveða.

5. Að settar verði reglur um leyfisferðir varnarlíðsmanna utan samningsveðanna, enda gildi þar reglur sinnig um erlenda verkamenn, sem ávelfast á vegum varnarlíðsins. Reglur þessar miði að því að hindra óþörf samkipti landsmanna og varnarlíðsins og tekurki ávél þess við þá staði, sem það hefur til afnota.

6. Að athugasir verði aðguleikar á, að íslendingar annist fyrir varnarlíðis starfrakala fyrirhugaðra radarstöva, - svo og þannur tiltekin störf í sambandi

Um 1. Frá því að varnarmálanefnd tók til starfa hefur verið gengið út frá því, að hún hefði milligöngu milli varnarliðsins og hinna ýmsu ráðuneyta, en tæki ekki sjálf ákvörðun um þau atriði, sem efnislega heyrðu undir hin ýmsu ráðuneyti. Þessi tillaga miðar, að því, að "stjórn varnarmálanna" verði hagað þannig, "að sérstakri stjórnardeild verði falin með-ferð þessara mála".

Að svo miklu leyti sem tilætlunin er að auka vald þess aðila, sem um þessi mál sér, gæti sú ráðstöfun orðið til bóta og flýtt afgreiðslu mála. Hefir það einmitt torvelað störf varnarmálanefndar, að sækja hefir þurft undir hin ýmsu ráðuneyti. Í sjálfur sér virðist það þó ekki skipta máli, hvort aðilinn er nefndur varnarmálaráðuneyti eða ^{varnarmála} nefnd. Hinsvegar er ekki alveg ljóst af orðalagi tillögunnar, að hve miklu leyti er ráðgert, að hinn nýji aðili komi í stað hinna ýmsu ráðuneyta. Spurning er t.d., hvort ^{flýtt} dómsmál, fjármál og félagasmál á Keflavíkurflugvelli myndu heyra undir þetta nýja ráðuneyti, þannig að þau væru alveg tekin út úr hinum ráðuneytum.

Um 2. Framkvæmdum varnarliðsins er nú þannig hagað, að Íslendingar sjá um þar að svo miklu leyti sem þeim er talið það fært, og einungis eru fluttir inn starfsmenn frá Bandaríkjunum til þeirra starfa, sem sérþekkingu þarf til umfram það sem hægt er að fá á

Hér er um at
mesta hreyfingu
á varnarsamningnum
er skili "ambækta"
á framkvæmd
laus.

Íslandi. Er þar stundum um að ræða sérþekkingu, sem all ekki er til í landinu (t.d. nýtizku flugbrautargerð), en í öðrum tilfellum eru þeir íslenskir menn, sem nauðsynlega sérþekkingu hafa, bundnir við önnur störf. Er það þegar fastmælum bundið við varnarliðið, að svo framarlega sem Íslendingar geta unnið þessi störf, er ekki leyfður innflutningur starfsmanna frá Bandaríkjunum. Eru þessi mál í stöðugri endurskoðun og bandarískir starfsmenn fluttir heim svo sem frekast er unnt. Hinsvegar verður að hafa það í huga, að félagsmálaráðuneytið hefur í samráði við tiltekna aðila sett hámark við þeim fjölda Íslendinga, sem ráðstafa megi til starfa fyrir varnarliði. Erlent verkafólk er hér ekkert.

Það virðist ekki framkvæmlegt að flytja alla erlenda starfsmenn burtu meðan ekki er til íslenskt starfslíð, sem að öllu leyti geti tekið að sér framkvæmdirnar. Að vísu mætti draga úr hraða framkvæmdanna þannig að hæðni^{ur} verði til fullnustu íslenskur mannaflí, án þess að dreigið sé úr öðru athafnalífi hér. Þetta myndi þó ekki breyta því, að sérþekkingu vantar hér til sumra framkvæmdanna og myndi þá eftir sem áður þurfa að flytja inn fólk til slíkra framkvæmda. Má í því sambandi minna á, að erlendir menn sýja hér að meira eða minna leyti um ýmsar framkvæmdir ríkisins, sbr. Sogsvirkjunina og Aburðarverksmiðjuna.

Um 3. / Varnarmálanefnd samdi svo um við varnarliðið á sínum tíma, að vegamálastjóri tæki að sér vegagerð vegna fyrirhugaðra radarstöðva. Var þetta gert

[Hér er ekki um erindið á framkvæmd af resti heldur breytingu á samráðinu.]

vegna þess, að eðlilegra var talið að vegamálastjóri, sem vanur er slíkum framkvæmdum, sái um þar en Sameinaðir verktakar. Samningarnir við varnarliðið eru nú þannig, að Íslendingar, þ.e. íslenskir verktakar, sjá um öll þau störf, sem eru á færi Íslendinga. Efnislega virðist því hér vera um það eitt að ræða, hvort ríkið sem slíkt taki verkið úr höndum frjálsra samtaka og sjái sjálf um þar. Virðist það varla framkvæmanlegt með öðrum hætti en þeim, að ríkið feli verktökum að framkvæma það, sem gera þar. Aðal- munurinn virðist vera, hvort ríkið eigi að hafa uka- gróða.

Um 4. Það mundi að sjálfsögðu auðvelda eftir- litið, ef þeir Íslendingar sem fasta atvinnu hafa á vellinum, byggju utan hans. Hinsvegar virðist ekki framkvæmanlegt, að þeir sem að byggingaframkvæmdunum starfa, búi utan vallarins, enda þótt rétt sé að halda áfram að vinna að því, að þeir Íslendingar, sem hafa þau störf séu aðgreindir svo sem mest má verða innan vallarins. Má geta þess í því sambandi, að starfsmenn Sameinaðra Verktaka búa allir á svæði út af fyrir sig og hefði varnarmálanefnd forgöngu um, að svo yrði.

*Her er um talað um
í samningu
af því, er ekki
framkvæmd hans.*

Um 5. Reglur um dvöl varnarliðsins utan sam-
inessvæða eru nú í gildi. Um slík mál fjallar sérstök
nefnd (Samvinnunefndin) og hefur hún þegar gert til-
lögur um þau.

Um 6. Þetta er í samræmi við þá tilhögun, sem

umsamin er, þ.e. að Íslendingar taki að sér þau störf, sem á þeirra færi eru, og að sjálfsögðu gerir aukin menntum þeirra á hinum ýmsu sviðum þá farari til þess. Hinsvegar er ekki ljóst, hvað átt er við, þegar ráðgert er að Íslendingar annist starfsrækslu "annarra varnarstöðva". Annaðhvort er einingis um það að ræða, sem nú er gert, sbr. þátttöku Íslendinga í rekstri Keflavíkurfluvallar, eða þá að við hitt er átt, að Íslendingar taki við þessum störfum í svo ríkum mæli, að varnarliðið hverfi brott. Ef um hið síðara er að ræða, þá virðist slíkt tengt bollalegg-ingum um íslenzkt varnarlið. Þetta þarfnast nánari skýringa.

UM VIÐBÓTARÁKVÆÐI.

Um 1. Ekki er ljóst, hvort í þessari tillögu flest framkvæmd á 7. grein varnarsamningsins, þannig að 18 mánaða uppsagnarfræsturinn byrji að líða, þegar endurskoðunarinnar er beiðst. Ef svo er ekki, þyrfti ~~þetta~~ að taka það sérstaklega fram.

Um 2 Það virðist rétt, að gefnar séu út upplýsingar um varnarmálin, en gæta verður þess þar, að allar slíkar upplýsingar komist jafnóðum til Atlantshafsbandalagsins, þar sem höfuðsjónarmiðið er, að allir leggi eitthvað af mörkum, ~~og einn og einn af hafa lína~~ ~~á öfuféttu~~. Þá er þess og að gæta, að ef þeirri stefnu er fylgt að skýra jafnóðum frá öllu markverðu, verður þrengra um vik, þegar spurzt er fyrir um það, sem ekki þykir æskilegt að birta.

Karli úr raði Vishinsky's I. nefnd 23. nóvember

As if it were necessary to have an army to be a warmonger, as if it were necessary to have naval and air forces to be a

Let me now refer to some other speakers who participated in this debate. I do not wish to give an evaluation of the various speeches here, but it is difficult to avoid that, because the speeches of a number of representatives doubtless reflect an immaturity of their minds, to put it mildly, not to say a certain testimony about their progress of thought --

infantilism, perhaps, or a childishness, or dotage, a lack of serious thought, and perhaps some shortage of good faith.

I wonder what is worse, what is better; but the cumulative impact of these two qualities puts those against whom these qualities are directed in a rather difficult position in attempting to reply.

Let me give, for an example, something which may entertain some of the members of the Committee. Attempting to entertain this Committee, apparently, the representative of Iceland aimed a joke at himself. He said that "we have a great sense of humour". That is wonderful, provided that sense of humour is not used in the sense of whistling in the dark. But, he said that no one here would try to call Iceland, jokingly or otherwise, warmongers. He went on to say that Iceland has no army, no navy, no airforce, and has been unarmed from the beginning of its history. What do we infer from this? Iceland objects to being called a warmonger, but no one has called Iceland a warmonger. Therefore, why does the representative of Iceland jump into the fire when no one has called him a log? The idea is, you know, that someone calls you a log or a shovel of coal, and you jump into the fire. Since no one did this, the logic does not hold up. He says that Iceland has no army, no navy, no air force, therefore Iceland is not a warmonger.

As if it were necessary to have an army to be a warmonger, as if it were necessary to have naval and air forces to be a warmonger: If one went along that basis, one could conclude that whoever has the greatest army is a warmonger, whoever has the greatest navy is a greater warmonger, and whoever has the greatest air force is the greatest warmonger. Then we could just pick and choose.

But of course warmongers are divided into various categories. There is a category of warmongers who have others pull their chestnuts out of the fire. For instance they count on the United Kingdom and France waging war against the Soviet Union, while non-European countries --- which I shall not name in order to keep from waving a red flag before the bull --- will stand aside. Apparently the Icelandic representative just did not think of that.

It seems that peace depends not upon a pact, but upon co-operation among countries, according to the representative of Iceland. Well, of course, in the absence of co-operation there can be no peace. Granted. But does the Icelandic representative mean that a pact for co-operation may engender co-operation. A pact for peace may engender peace and peaceful relations. If the Iceland representative is right, and the pact is insignificant in fostering co-operation, and if co-operation is the thing that is necessary, then why did the representative of Iceland refer to the treaty which already binds, the Charter of the United Nations? Is there not a contradiction in terms here? The representative of Iceland maintained that the peace of the world does not depend upon treaties, but upon co-operation. In that case, why the Charter of the United Nations? If this is so, a pact for peace can never hamper

co-operation or the development of co-operation. On the contrary it has been and is, and can be a pact that will foster friendly relations and co-operation, just as the Charter does and is supposed to do. I think the parallel is a complete one.

The representative of Iceland said little or nothing about the Soviet Union draft resolution for the condemnation of preparations for a new war and conclusion for a five-power pact for the strengthening of peace. Perhaps that was for the better. He confined himself to some generalities and his whole statement could be summed up as follows: "Gentlemen, please do not consider that I am a warmonger. I am not. I do not intend to monger war. I am too weak for that."

Then we heard from the representative of Venezuela. The gist of the Venezuelan statement was to develop the thoughts of the representative of Iceland

tain some of the members of the Committee. Attempting to entertain this Committee, apparently, the representative of Iceland aimed a joke at himself. He said that "we have a great sense of humour". That is wonderful, provided that sense of humour is not used in the sense of whistling in the dark. But, he said that no one here would try to call Iceland, jokingly or otherwise, warmongers. He went on to say that Iceland has no army, no navy, no airforce, and has been unarmed from the beginning of its history. What do we infer from this? Iceland objects to being called a warmonger, but no one has called Iceland a warmonger. Therefore, why does the representative of Iceland refer to the treaty which already binds the Charter of the United Nations? Is there not a motive of Iceland jump into the fire when no one has called him a log? The idea is, you know, that someone calls you a log or a shovel of coal, and you jump into the fire. Since no one did this, the logic does not hold up. He says that Iceland has no army, no navy, no air force, therefore Iceland is not a warmonger.

Kaflí úr ræðu Wierblowski's (Pólland) L. nefnd 24. nóvember

from another part of Danish territory -- the island of
Bornholm.

And if there is no such resistance, the reasons for that situation were explained to us by the representative of Iceland, who referred to his country's accession to the North Atlantic Pact, stating that Iceland wished to join the free community of democratic peoples. This is how he christened the aggressive Atlantic Pact to which Iceland adhered despite the fact that Iceland, as all other countries, is obviously not threatened by any aggression on the part of the USSR.

We consider that the free community of democratic nations is the United Nations Organization. This is a community that sprang up in wartime out of the alliance of peoples who fought against fascism. There is no other such community of nations. There is within this community an artificially fostered faction that cleaves the United Nations in twain: this is called the North Atlantic Pact: this is the faction that foments aggression.

The representative of Iceland spoke of the polite withdrawal of United States troops one and a half years after the end of the war. Did not the Americans, in leaving Iceland, forget something on that quiet island? I think they forgot a couple of military bases -- or are those perhaps merely civilian structures, the kind of civilian structures that were erected some time ago by Hitler? Is that what the representative of Iceland is talking about? If memory deceives me not, these structures that the Americans overlooked during their withdrawal from Iceland were mentioned in the world's oldest deliberative Parliament in Reykjavik. In my previous speech I pointed out that the Americans forgot in some way to get out of Greenland, Danish territory -- they just forgot, although the Soviet Union troops withdrew immediately after the termination of hostilities

Lefti dr. Michał Hierbłowski's (Poland) L. nafad 28. nóvember

from another part of Danish territory -- the island of Bornholm.

That is why it is strange to behold the representative of Iceland asking questions as to whether other foreign troops have withdrawn from foreign territories, because it is obvious that he was directing the shaft of his inquiry at the USSR.

I am sorry I cannot help the representative of Iceland because the truth happens to be otherwise than he believes.

not threatened by any aggression on the part of the USSR.

We consider that the free community of democratic nations is the United Nations Organization. This is a community that sprang up in wartime out of the alliance of peoples who fought against fascism. There is no other such community of nations. There is within this community an artificially fostered faction that cleaves the United Nations in twain: this is called the North Atlantic Pact: this is the faction that foments aggression.

The representative of Iceland spoke of the polite withdrawal of United States troops one and a half years after the end of the war. Did not the Americans, in leaving Iceland, forget something on that quiet island? I think they forgot a couple of military bases -- or are those perhaps merely civilian structures, the kind of civilian structures that were erected some time ago by Hitler? Is that what the representative of Iceland is talking about? If memory deceives me not, these structures that the Americans overlooked during their withdrawal from Iceland were mentioned in the world's oldest deliberative Parliament in Reykjavik. In my previous speech I pointed out that the Americans forgot in some way to get out of Greenland, Danish territory -- they just forgot, although the Soviet Union troops withdrew immediately after the termination of hostilities